1905-09-01

AFSENDER
Harald Slott-Møller

MODTAGER
Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Afsendersted:
Damgaard

Arkivplacering:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIPTION

Damgaard I. IX. 1905.
[med blyant i Emil Hannovers hånd:] Slott-Møller

Kjære Hannover

Tak for Artiklen om Mentzel,
jeg kjender den fra Tilskueren,
men jeg har jo en pæn lille
Samling af dine Artikler i
Særtryk, saa jeg takker dels
for Forøgelsen af denne,
dels for den Fornøjelse det
voldte mig at læse Artiklen.
Men der er endnu en
Grund, hvorfor jeg er glad
for at du har sendt mig
den og det er fordi du der
ved har givet mig en
Lejlighed til at skrive til
dig inden vi træffes i
Byen til Efteraaret. –
Det overrasker dig ikke, at
din Omtale af mig i din

[2]
Artikelrække om Foraarsudstil-
lingerne var mig en pinlig
Skuffelse –. Skuffelse fordi
jeg af to Grunde havde ventet
en ganske anden Omtale.
Du husker, at vi bog-
stavelig løb paa hinanden
den første eller én af de
allerførste Dage Udstillingen
var aaben og du sagde
uopfordret til mig "Jeg
synes det er et meget smukt
Billede, du har her oppe"
og vi gik hen foran Bille-
det, og du talte om et og
andet, du ikke syntes om
ved det – uvæsentlige Ting

noget ved Udformningen
og noget ved Penselføringen
– husker du? – Men med
det Kjendskab jeg har til din
[3]
stolte, til Tider næsten stejle
Karakter, føler jeg mig overbe-
vist om, at du ikke vilde
sige noget saadant naar du
ikke mente det – navnlig da
jeg slet ikke havde spurgt
om din Mening – i saa Fald
kunde maaske det bløde
og milde i din Karakter,
dit gode Hjærte faaet dig
til at svare mer hensyns-
tagende[sic] end du strængt
taget mente, – men din
Udtalelse kom uopfordret, –
jeg havde for ikke at gjøre
dig det vanskeligt at svare
slet ikke ført mit Billede
paa Bane. – Ser du
dette er den ene Grund,
hvorfor din Omtale af
Paolo og Francesca skuffede
mig – den ydre – den anden
[4]
er mindre udvendig.
Naturligvis, man kan skifte
Mening om et Billede, dels
ved at se mere paa det
dels ved Paavirkning, – selv
øvede Øjne kan lade sig
narre i første Øjeblik af en
eller anden flot Distance-
blænder, men dels hører
mit Billede ikke til den
Art og dels har du en
Harme næsten Arrigskab i

din Tone, der trods det
at det ikke ligner dig meget
at lade dig paavirke ude
fra, næsten kunde tyde
paa at du i dette Til[-]
fælde havde modtaget
nogen Paavirkning. – For
hvorfor være saa vred paa
det Billede? Det er det
samme som at være mis[-]
fornøjet med mig, – jeg staar
[5]
helt inde for det den Dag i Dag.
Jeg kan ikke forstaa, at du kan
tage saa hensynsløst paa
det, og at du tør føle dig
saa sikker overfor en Ven,
hvis rene kunstneriske Be-
stræbelser, kemisk rene for
Bihensyn, du kjender, du ved,
at jeg aldrig ser hverken til
højre eller venstre for at
mede efter Publikums Gunst.
Du har været Vidne til alle
de Vanskeligheder, jeg har
haft at kjæmpe med og
tildels kjæmper med den
Dag i Dag, og du har set
at nu da Kunsthaandvær
ket har aabnet en Dør
for mig, om end ikke ind
til alle Golcondas Skatte,
saa dog ind til en Plads
ved en af Ægyptens Kjød-
[6]
gryder – saa nøjes jeg hellere
med en Plads ude i For-
stuen til det Kjøkken, hvor
hvor[sic] Gryderne staar og koger,
men hvor jeg kan have

Udsigt til den blaa Himmel
og til en Gang maaske at
kunde flyve frit rundt
der ude, – det er ikke
noget jeg gjør mig til af,
for jeg kan ikke andet,
men det er Egenskaber
du sætter Pris paa hos
alle andre.
Saa er der en anden
Ting, jeg kjender fire Bil
leder, der behandler dette
emne Wattss Rosettis
Boecklins og Blakes;
Tag Gjengivelser af disse
fire Billeder for dig
og tag mit ved Siden
[7]
af – jeg beder dig gjøre det.
Jeg skal ikke paastaae at
mit er det bedste. Watts er
det maaske – men blot
Trangen til at beskjæftige
sig med dybtgaaende Emner
forstaar jeg ikke, at du, der
til Stadighed udtaler Sympa-
thi hermed i snart sagt
alt hvad du ellers skriver
ikke paaskjønner hos mig. –
Om Billedets Emne har
vi talt, hvad det er
malet over. Du ved, at
det er udsprungen af en
meget dyb og ægte Følelse,
Samhørighedsfølelse i Sorg
og Modgang og Ulykke, ogsaa
det vilde jeg have troet
du havde haft Forstaaelse
af.
Se det er de Grunde,

der har gjort at din

[8]

Omtale har skuffet mig. –
Jeg synes, at selv om du
ikke har fundet Billedet
helt lykkedes, hvilke Bille
der er for Resten det,
saa kunde det mellem
al den Geschäft, Uveder
hæftighed og Uærbødighed
og Trivialitet fortjene en
anden Omtale af en
Mand, som jeg maa og
ikke kan andet end
tro og stole paa som min
Ven.
din Ven
Harald Slott-Møller

Damgaard 1. IX. 1905.

Slotsmøllen

Kjær Hannover

Tak for Artikelen om Mentzer, jeg kjendte den før Tidsskriftet, men jeg har jo en Del Samling af disse Artikler i Bastrup, saa jeg takker dels for Forsendelsen af denne, dels for den Forudsigelse at raade mig at købe Artiklen. Men der er endnu en Grund, hvorfor jeg er glad for at du har sendt mig den og det er for at du ved den giver mig en Lejlighed til at skrive til dig igjen ni Dage i Byen til Efteraaret. — Det overrasker dig ikke, at din Omtale af mig i din

Artikelnakke om Forandringer
ligesom var mig en pinlig
Skuffelse —. Skuffelse fordi
jg af to Grunde havde ventet
en ganske anden Omtale.

Du husker at mit Lag-
stavelj lyder paa hinanden
den første eller en af de
allerførste Dage Udstillingen
var aabnet og du sagde
<u>uopfordret</u> til mig „Jeg
synes det er et <u>meget</u> smukt
Billede, du har lavet her"
og mig gik hen foran Bille-
det, og du talte om et og
andet, du ikke synntes du
ved det — uvæsentlige Ting
noget ved Udformningen
og noget ved Penselføringen
— husker du? — Men ved
det Kjendskab jg har til din
Talent, til Dine mørke stejle
Karakter, føler jg mig ovenbe-
vist om, at du ikke mener
dig noget saadant naar du
ikke mente det — nemlig da
jg slet ikke havde spurgt
om din Mening — i saa Fald
kunde maaske det bepaa
og milde i dit Karakter,
dit gode Kjærte gaar dig
til let svare mer hensyns-
løsnaa ved du straxt
tapt mente, — men din
Udtalelse **kom** uopfordret,
jg havde per ikke at gjøre
dig det nødmindst at gjøre
det ikke gør mit Billede
paa Bane. — Se du
dette er den ene Grund,
hvorfor din Omtale af
Paolo g Francesca skuffede
mig — du vare — du anden

en minder udmærket.

Naturligvis, man kan skjønne Meningen af et Billede, dels ved at se mere paa det dels ved Paavisning, - dels fordi Øjne kan lade sig narre i første Øjeblik af en eller anden stor Distancebladder, men dels hjælper mit Billede ikke til dem det er dels ved den en Kunstner maatte anvende i sin Tone, den taas det at det ikke ligner dig meget at tale dig paa imod, naar man ligger paa at du i dette Tilfælde havde modtagne Paamindinger. - Forbrøden vare der ved paa det Billede? Det er ud dømme som at man vist jeruget med mig, - jeg skam

hier inden for det aun Dag i Dag.

Jeg kan ikke forstaa, at du kan tage saa hensynsløst paa det, og at du tør gøre dig saa dumme overfor en Mand, hvis eneste kunstneriske Bestræbelser, kendisk saae for Bibeholdelsen, du kjender, du ved, at jeg aldrig saa hvermange til Hjælp eller Understøttelse for at maae spille Publikums Gunst. Du har været Vidne til alle de Vanskeligheder, jeg har haft at kæmpe imod og ikke kæmper med den Dag i Dag, og du har set at min den Kunstnaturen det har aabnet en Dør for mig, om end ikke ind til alle Jolocondas Skatte saa dog ind til en Plads ved en af Egyptens Kjæl-

geyken - Daa mfjes ij heben
hier en Paas uden i Fa-
sten tie det Kjisnew, hvor
hver Geykerne Staar og Kyer
over hver ij kan have
Varigt tie den blaa Himme
og tie en Gang maaske vi
kunden fleque pist remar
den uden, - det er ikke
noget ij gier mig tie af,
for ij kan ikke undet
men det er Egenskaben
at sætte Pris paa hes
alle andre.

Daa er der en anden
Ting, ij binden fire Bi
leder, den behandler dette
Emne Watts Rosetti
Baeklins og Blakes;
Taj Kinqueler af dine
fire Billeder for ij
og Taj mit med Siden

af - ij haben ij gjort det
Ij skal ikke prædike at
mist er det haarde, Watts er
det maaske - men blot
Trengen tie at beskjæftige
ij med opmærksomhed Emne
forstaar ij ikke, at du, den
tie Stræbsom uddaaen Hjerte-
thi hemmed i ovrigt sagt
det hvad du ellers skriver
ikke passe sjønnen hos mig. -
Om Billedets Emne kan
ni taet, hvad det er
maett vide. Du ved, at
det er udsprungen af en
meget dyb og ægte Poesi,
Samhørighedsfølelsen i Sorg
og Modgang og Glæden, hvad
det vigtigt ij have taet
du havde Hoved Forstaaelsen
af.

Se det er du Grunden,
den hen sjent at din

Onkel kan skryft mij.
Ik zyne, at ik en an
jinn kan funan Bielant
het cyprias, i hvilken Bill
en a pe Resten ar,
saa kunde ar mellem
al den Jesenäpt Unden
hapüghed a Varbaighed
g Finialitet pertyne en
anden Onkel af en
Mand, som ij maa g
inne kan undet ena
Tro g stan paa si min
Ven.

Din Ven

Jonas Scut. Mpeel